



Ostrovický zpravodaj

- Nová knihovna zahájila provoz
- Autobiografické materiály jako pramen
- Indiánské loučení s létem
- Letní noc u Tří bříz
- SENIOR Taxi

3 / 2023

Vítejte v nové obecní knihovně v Ostopovicích

Nová otevírací doba platná od 1. 11.:
každá středa 15:00–19:00

Program:

čt	2. 11.	17:30	Jóga s Evou
ne	5. 11.	18:00	Listování Lukáše Hejlíka
po	6. 11.	15:00	Prototypci: Menší Legotýpci (workshop pro děti)
čt	9. 11.	18:00	Neobjevený Karákorám (cestovatelská beseda)
čt	23. 11.	19:00	Barbora Hora (koncert)
so	2. 12.	10:00	Den pro dětskou knihu
po	4. 12.	15:00	Prototypci: Pop-up Book (workshop pro děti)
čt	7. 12.	17:30	Jóga s Evou
so	9. 12.	18:00	Adventní koncert: cimbálovka
st	13. 12.	18:00	Jiříkovo vidění (projekce filmu a beseda s režisérkou)
so	16. 12.	18:00	Adventní koncert: gospel

www.knihovnaostopovice.cz

Foto: Adéla Rujzl
Foto na obálce: Roman Franc



Radnice informuje

Nová knihovna se otevřela veřejnosti

Nová obecní knihovna se společenským sálem se konečně otevřela veřejnosti. Stalo se tak ve čtvrtek 5. října a budova tento den doslova praskala ve švech. Není divu, událost doprovodil bohatý kulturní program, během kterého vystoupili mimo jiné i dětský folklorní soubor Háječek, vybraní sólisté, absolventi i pedagogové ZUŠ Střelice nebo byla zahájena výstava skupinových fotografií Romana France s názvem Grupy. Samozřejmě nechybělo ani krátké představení budovy architektky Petrem Všeťčkou a Robertem Václavíkem ze studia Transat architekti. A protože zahrada knihovny teprve vzniká, mohli do ní zájemci nahlédnout zatím jenom prostřednictvím virtuální prohlídky s využitím 3D brýlí, které na akci nabídl kolektiv Ateliéru Partero pod vedením architekta Jakuba Fingera. Hezkou vzpomínkou na tento den pak jistě bude společné foto všech účastníků akce, které pořídil již zmiňovaný Roman Franc a které doplní další, již vystavené fotografie.

Nyní tedy už budovu čeká běžný provoz a my se budeme snažit, aby se knihovna stala středobodem kultury i setkávání v naší obci.



Foto: Petr Šmídek

Ostopovice se poprvé zapojily do festivalu Den architektury

V úterý 3. října proběhla pro místní i přespolní zájemce procházka po zajímavých příkladech současné architektury, které v naší obci vznikly v posledních patnácti letech. Akce byla součástí programu stále populárnějšího festivalu Den architektury.

Procházka po společných prostranstvích a veřejných stavbách začala před obecním úřadem, kde architekt Tomáš Rusín z ateliéru RAW představil nejen realizované úpravy návsi u kaple sv. Jana Křtitele, ale také zamýšlené úpravy prostoru vodárny za kaplí. Následně

se prohlídka přesunula do místní základní a mateřské školy, kterou v roce 2013 obec zrekonstruovala podle projektu manželů Evy a Zdeňka Eichlerových. Ti nyní představili další rozšíření základní školy, s nímž by se mělo začít již na jaře příštího roku. A závěr společné procházky pak nemohl být jinde než v čerstvě dokončené obecní knihovně, kterou osobně představili její architekti Petr Všeťčka a Robert Václavík z brněnského ateliéru Transat.



Foto: Petr Dubjak

Stavební činnost nepolevuje ani na podzim

Dokončili jsme sice stavbu samotné knihovny, ale stále pokračují práce na úpravě jejího okolí. A další dvě stavby ještě letos zahájíme – přestavbu obecního úřadu a obnovu dětského hřiště Na Rybníčku. Na obě tyto akce jsou už vybrané stavební firmy a probíhají přípravné práce.

Pracujeme také na projektech nového přístupu do areálu školy z ulice Družstevní nebo na rekonstrukci povrchů v ulici U Dráhy. Oba projekty budou dokončeny během podzimu a následně je představíme veřejnosti.

Nové kompostéry a dovybavení sběrného dvora

Po deseti letech jsme zájemcům o kompostování mohli nabídnout opět kompostéry zdarma, a to díky dotaci na modernizaci a rozšíření provozu sběrného dvora. Z dotace byl dále pořízen i nový výkonný drtič zahradního odpadu. A do konce roku bude na sběrném dvoře zřízeno také Reuse-centrum, které umožní další využití předmětů, které by jinak skončily jako odpad ve spalovně nebo na skládce.

Připomínka zákazu pálení

Už jsme to tu dlouho nepsali, s přicházejícím podzimním úklidem zahrad je to přitom opět velmi aktuální. Připomínáme proto, že na území celé obce platí úplný

zákaz pálení zahradního odpadu. Listí, větve či trávu z údržby zeleně je možné kompostovat, případně ke zkompostování dovézt do sběrného dvora. Pro likvidaci větví do průměru 5 cm je pak ve sběrném dvoře stále možné si bezplatně zapůjčit výkonný motorový štěpkovač.



Návrat Letní noci

Po delší době jsme se vrátili k pořádání červencové Letní noci u Tří bříz. A byl to velký úspěch. Kolem pěti stovek návštěvníků si užilo krásného počasí i výborně nachystaného areálu. Však se také na přípravě a organizaci celé akce pod vedením kulturní komise podílely desítky dobrovolníků. Více v článku uvnitř zpravodaje. Podařily se i další kulturní akce na přelomu léta a podzimu, Loučení s létem a Husa na dálnici. Také fotografie z obou akcí najdete uvnitř zpravodaje.



Nehoda na Lípové se vrací k došetření

Po zveřejnění článku o výsledku šetření dopravní nehody z loňského prosince, při které bylo poškozeno zábradlí kolem chodníku na křižovatce ulic Nová a Lípová, se nám přihlásili hned dva svědci této události. Policie na základě jejich výpovědí případ znovu otevřela a výrazně tak stoupla šance, že způsobená škoda bude nakonec přece jen uhrazena z pojistky řidiče. Naším zodpovědným spoluobčanům, kteří se se svým svědectvím přihlásili, moc děkujeme.



Foto: Petr Dubjak

Nová výzdoba na vodárně

A ještě jedna milá drobnost na závěr. Ve spolupráci s provozovatelem vodovodu byla obnovena fasáda vodárenského objektu u silnice do Starého Lískovce, kterou následně doplnil výtvar známého brněnského streetartového umělce, který vystupuje pod přezdívkou TIMO. Člověk si takovéto drobné a nenápadné intervence často ani nevšimne, tak jsme vás na ni chtěli upozornit v našem Ostopovickém zpravodaji...

Jan Symon



Údržba obce

Otevírací doba sběrného dvora

Od 1. 11. 2023 do 31. 3. 2024 platí zimní otevírací doba, a to: **středa 13:00–17:00, sobota v sudém kalendářním týdnu 8:00–11:00.**

Darujte vánoční strom

Vánoce se pomalu blíží a již se chystáme na instalaci vánoční výzdoby. Hledáme pravidelně vzrostlý strom, ideálně smrk, jedli nebo stříbrný smrk, vysoký 8–9 m. V okolí stromu je nutný dostatečný volný prostor pro manipulaci. Pokud takový strom máte, kontaktujte obecní úřad. Děkujeme!

Nabídka práce

Obec Ostopovice hledá vhodnou osobu na obsazení pozice „Správce sběrného dvora a údržby obce“. Bližší informace naleznete na internetových stránkách obce www.ostopovice.cz nebo vám je sdělí na obecním úřadu.



Výpis usnesení ze 3. zasedání zastupitelstva obce ze dne 29. 6. 2023

- **Usnesení č. 1.1 – 3/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice schvaluje za ověřovatele zápisu o průběhu 3. zasedání zastupitelstva Petra Coufala a Petra Vlacha.

Hlasování: pro 11, proti 0, zdržel se 0

- **Usnesení č. 1.2 – 3/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice schvaluje program zasedání zastupitelstva.

Hlasování: pro 11, proti 0, zdržel se 0

- **Usnesení č. 2 – 3/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice bere na vědomí usnesení z jednání rady obce ze dne 29. 5. a 12. 6. 2023.

Hlasování: pro 11, proti 0, zdržel se 0

- **Usnesení č. 3 – 3/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice

I. bere na vědomí

projednaný návrh zprávy o uplatňování územního plánu Ostopovice za uplynulé období;

II. schvaluje

zprávu o uplatňování územního plánu Ostopovice za uplynulé období;

III. ukládá

starostovi obce, prostřednictvím pořizovatele, zajistit na základě zprávy o uplatňování pořízení změny č. 2 územního plánu Ostopovice.

Hlasování: pro 10, proti 0, zdržel se 1

- **Usnesení č. 4 – 3/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice schvaluje Rozpočtové opatření č. 4/2023 – viz příloha č. 2.

Hlasování: pro 11, proti 0, zdržel se 0

- **Usnesení č. 5 – 3/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice schvaluje žádost o převod nepotřebných pozemků z ÚZSVM na obec Ostopovice a pověřuje místostarostu odesláním žádosti – viz příloha č. 3.

Hlasování: pro 11, proti 0, zdržel se 0

Výpis usnesení ze 4. zasedání zastupitelstva obce ze dne 31. 8. 2023

- **Usnesení č. 1.1 – 4/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice schvaluje za ověřovatele zápisu o průběhu 4. zasedání zastupitelstva Petra Vlacha a Michaelu Loupovou.

Hlasování: pro 11, proti 0, zdržel se 0

- **Usnesení č. 1.2 – 4/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice schvaluje program zasedání zastupitelstva.

Hlasování: pro 11, proti 0, zdržel se 0

- **Usnesení č. 2 – 4/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice bere na vědomí usnesení z jednání rady obce ze dne 26. 6., 10. 7., 24. 7., 7. 8. a 21. 8. 2023.

Hlasování: pro 12, proti 0, zdržel se 0

- **Usnesení č. 3 – 4/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice schvaluje aktualizaci Strategického plánu obce na období 2016 – 2026 – viz příloha č. 1.

Hlasování: pro 12, proti 0, zdržel se 0

- **Usnesení č. 4 – 4/2023**

Zastupitelstvo obce Ostopovice schvaluje Rozpočtové opatření č. 5/2023 – viz příloha č. 2.

Hlasování: pro 12, proti 0, zdržel se 0

**Žádáme občany o omezení
hlučných činností jako sekání
trávy sekačkou nebo křovino-
řezem, řezání motorovou pilou
a dalších podobných prací
ve dnech pracovního klidu
a o státem uznaných svátcích.**



**Děkujeme,
že jste ohleduplní
ke svému okolí.**



SENIOR Taxi již vozí klienty po Bobravě



Od 18. 9. 2023 můžete využívat služeb SENIOR Taxi. Provozovatelem služby je MAS Bobrava, z.s., obec se podílí na financování provozu. Připravili jsme pro vás shrnutí toho nejdůležitějšího:

- SENIOR Taxi je určeno pro seniory od 70 let nebo pro držitele průkazu TP, ZTP, ZTP/P bez ohledu na věk.
 - Služba je poskytována obyvatelům z území obcí MAS Bobrava – Hajany, Moravany, Ořechov, Ostopovice, Popůvky, Radostice, Silůvky, Střelice, Troubsko, Želešice – a v okruhu do 30 km od nástupního místa.
 - SENIOR Taxi jezdí od pondělí do pátku 7:00–15:30.
 - Před první jízdou je potřeba si vyřídit na obecním úřadě kartičku klienta SENIOR Taxi a tou se při každé jízdě prokázat.
 - Se SENIOR Taxi můžete jet k lékaři, do lékárny, na úřad nebo na poštu.
 - Cena za službu je stanovena fixně, a to v rámci dvou pásem. Částka se platí hotově řidiči při nástupu.
- pásmo A – jízda do 10 km: 70,- Kč**
pásmo B – jízda od 10 do 30 km: 100,- Kč
- Dále než 30 km od místa nástupu SENIOR Taxi nejjezdí.
 - Pokud jste senior nad 70 let nebo držitel průkazu ZTP, ale nemáte trvalé bydliště v uvedených obcích nebo jste z jiné obce, která se nezapojila, přesto služby SENIOR Taxi můžete využít, pokud bude volná kapacita. Zaplatíte však vyšší cenu:

pásmo A: 300,- Kč, pásmo B: 400,- Kč.

- Služba není určena pro lidi nezpůsobilé samostatného pohybu, pomůžeme při nástupu a výstupu, ale klienta nikam nedoprovázíme. S sebou si však můžete vzít jednu osobu jako doprovod, která platbu za převoz nehradí.
- SENIOR Taxi může přepravit i vozíčkáře, nicméně nejsme na to plně připraveni.
- Termín by měl být objednaný nejpozději 5 pracovních dnů před plánovanou jízdou.
- Využit SENIOR Taxi je možné maximálně 8x za kalendářní měsíc. Za jednu jízdu se považuje jednosměrná přeprava, obousměrná přeprava se považuje za dvě jízdy.
- Čekací doba v místě nástupu je maximálně 10 minut.
- **Objednávky na telefonu 737 740 177**

SENIOR Taxi
kompletní info na webu
www.masbobrava.cz

KDO?

- senioři nad 70 let
- držitelé průkazu TP, ZTP, ZTP/P (bez ohledu na věk)
- pro obyvatele obcí **Hajany, Moravany, Ořechov, Ostopovice, Popůvky, Radostice, Silůvky, Střelice, Troubsko, Želešice**
- před první jízdou je nutné vyřídit si na obecním úřadě průkazku SENIOR Taxi

KDY TAXI JEZDÍ? Po - Pá 7:00 - 15:30

JAK OBJEDNAT? 737 740 177
volejte min. týden před plánovanou jízdou



KAM?
k lékaři, do lékárny,
na úřad, na poštu

CENA?
jízda do 10km - **70Kč**
jízda do 30km - **100Kč**

SENIOR Taxi provozuje
MAS Bobrava
s podporou uvedených obcí

Indiánské loučení s létem



S létem a s prázdninami jsme se tentokrát loučili v „indiánském stylu“. Oblíbená akce pro malé i velké účastníky se konala první zářijovou sobotu, 2. 9. 2023, v areálu sokolovny. Ten se pro tento den proměnil v malebnou indiánskou vesničku, ve které nechyběl krásně barevný indiánský totem ani typické obydlí indiánů týpí. Hemžilo se to tu malými indiány a indiánkami v kostýmech, někteří přivedli i své indiánské rodiče.

A co na všechny čekalo? Dobrodružná indiánská stezka se spoustou úkolů i zábavy. V indiánské dílně si mohli vyrobit čelenku s pravými barevnými péry podle vlastního návrhu, vytvářeli výzdobu v podobě papírových totemů. Na stanovišti **indiánská kosmetika** si vyzkoušeli malování na obličej (a někteří byli velmi kreativní 😊), ve škole indiánů si zas zahráli na stopaře a poznávali stopy divokých zvířat.



Všechna foto: Petr Dubjak



Kromě tvořivých a znalostních úkolů plnili indiáni a indiánky na místním házenkářském hřišti pohybové úkoly a disciplíny – krocení mustanga, lov bizonů, lukostřelbu – a seznámili se s původně indiánským sportem lakrosem.

Za úspěšné splnění úkolů získali dětští účastníci indiánský odznak, zápisník a občerstvení, zaskákali si na hradech a užili si pravý indiánský tanec. Tanci (a nejen tomu indiánskému) se pak mohli věnovat i ti odrostlejší, pro které na večerní zábavě zahrála kapela Euburg. Objeďnávkou počasí se mimořádně povedla, stejně jako celý odpolední a večerní program.

Doufáme, že jste si to užili také, a přejeme všem šťastný start do nového školního roku!

KUK

Jazz, folklór, divadlo a černobílé fotky

Nová knihovna slavila zahájení provozu

Podoba slavnostního otevření knihovny se začala rýsovat přesně před půl rokem. V době, kdy budova pořád ještě byla hrubou stavbou se surovými betonovými podlahami a schody pokrytými modrou plastovou plachtou. A dnes je to tady. Den otevřených dveří. Za dvě hodiny začínáme.

S knihovnicí Markétou krátce po jedné odemykáme dveře. Stoly jsou nachystané, černobílé fotografie Romana France už zdobí stěny sálu, plakáty s programem čekají na vylepení. Soustředěně aranžujeme květinovou výzdobu a karamelky. Krátce po půl druhé zjišťujeme, že květů i cukrovinek je sice dost, zato na takové ty maličkosti jako toaletní papír a mýdlo nikdo nepomyslel.

Zatímco pomalu přicházejí první účinkující, vysíláme nedobrovolného záchranáře a doufáme v dobrou zásobovanost smíšenky. Mise je v rámci možností úspěšná.

To už jsou ale tři a do sálu nesměle nakukují první hosté. Mezi nimi děti. Radost, úleva. Divadelní představení Gloria pro malé i velké má nemalé publikum. Slečny z Mikro-teatro jsou komediantky tělem i duší a děti se brzy lámou smíchy, překřikují se, zapojují se do hry. Ostatně, ti méně ostýchaví dospělí taky. „Gloria je smutná. Máte někdo nápad, jak ji rozveselit?” graduje příběh o španělské spisovatelce. „Udělejte cirkus a srandovní obličej! ...nebo jí řekneme nějakou její básničku,” hledají děti recept na šťastný konec – a funguje.

Po divadle je ideální čas prozkoumat obě patra, zaregistrovat se jako člen knihovny nebo vyzkoušet některou z tvořivých dílen. Zatímco dole děti s dvojicí hereček losují písmenka a skládají básně, nahoře ze stránek vyřazených knih, kterým hrozilo skončit ve sběrném dvoře, tvoří nápadité skládačky. Přímou na knihovnickém stole si zájemci všeho věku vlastnoručně razí placky s logem knihovny.



Když navíc ve čtvrt na tři pan starosta vchází do dveří s taškou plnou hygienických potřeb, cítíme se připraveni. Alespoň do chvíle, kdy Lárymu Hauserovi, který dnešní odpoledne přijel moderovat, zůstane v ruce klika od záchodu a kdy si všimneme displeje výtahu hlásícího „mimo provoz”.

O půl páté už budova praská ve švech. Plní se i zahrada a horní platforma za knihovnou, dokonce i nečekaná zákoutí, například stůl v oddělení dětské literatury, shodou náhod naproti vinnému baru, se ukazují jako optimální lokace pro improvizovaný dámský klub. Před vystoupením Háječku je sál tak nacpaný, že na okamžik

není jisté, zda se do něj vejde i kompletní folklorní soubor. Za chvíli už se ale barevné kroje vesele roztáčí v kruhu.

Úvodní slovo k výstavě skupinových portrétů Romana France se přirozeně přesouvá na zahradu. A přichází vrcholná část dne. Hromadné pózování umělci, který se střídavě schovává pod černou plachtu klasického fotoaparátu na film a a střídavě diriguje s amplionem v ruce celé shromáždění tak, aby každý byl vidět a žádné místo nezůstalo prázdné.

Zahrada se mění v rojící se mraveniště. Část hostů v čele s rozdivočelými dětmi se hrne na terasu knihovny, pár neohrožených z ní leze po žebříku na střechu. Na nejvyšším místě pózuje dvojice architektů, autorů budovy. Další příval instrukcí směřuje na ty, co zůstali dole. Ochotní i méně ochotní dobrovolníci postupně šplhají po síťovině ve svahu zahrady a sedají si na zem. Vyvolení jedinci dostávají přiléhavé přezdívky jako „pán s napůl vypitým pivem“, „paní s kabelem“ nebo „paní, co se schovává za sklem“.

Když jsou po necelé půlhodině obsazena i poslední slepá místa – pozdě přichází host si lehá na zídku v pravém horním rohu hledáčku a ze střechy se na bílou stěnu spouští na laně odvážný knihovnolezec (čímž na budově vzniká první památečná černá šmouha), dochází na focení. „Udělám jich pět nebo šest,“ oznamuje Roman Franc a do fotoaparátu sune první obdélník velkoformátového filmu. „Vteřinu se nehýbejte,“ mizí umělec pod plachtou a mraveniště zamrzá. V mezičase třetího a čtvrtého snímku disciplína začíná pokulhávat. Krojované holčičky z Háječku spouštějí odboj s pokřikem: „Už nefot!“ Čímž zaručeně na dalších obrázcích vykouzlí nejeden širší úsměv.



mátového filmu. „Vteřinu se nehýbejte,“ mizí umělec pod plachtou a mraveniště zamrzá. V mezičase třetího a čtvrtého snímku disciplína začíná pokulhávat. Krojované holčičky z Háječku spouštějí odboj s pokřikem: „Už nefot!“ Čímž zaručeně na dalších obrázcích vykouzlí nejeden širší úsměv.



Všechna foto: Petr Dubjak

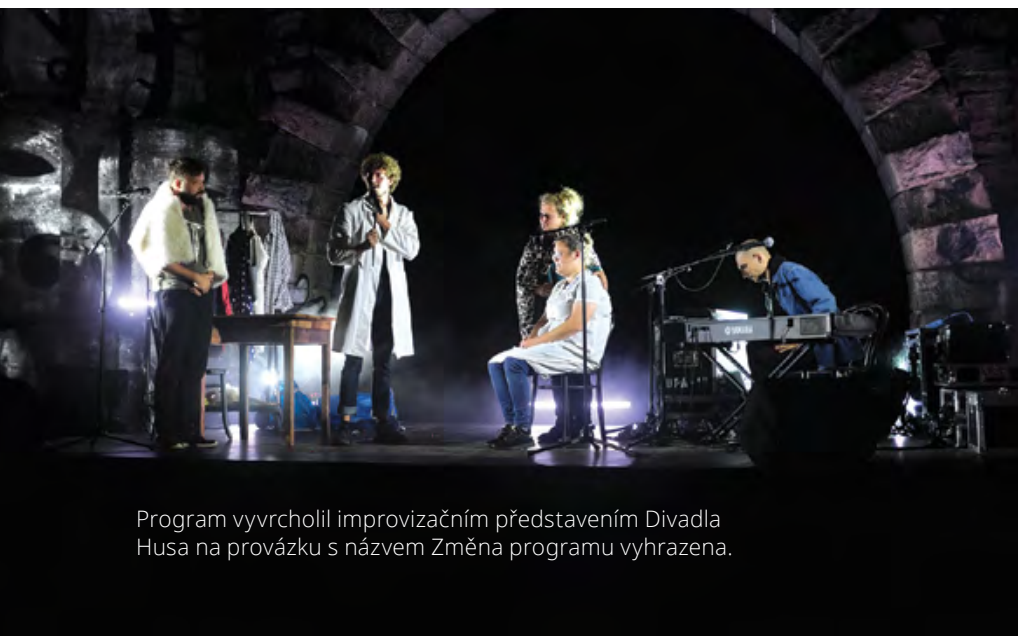
Stmívá se a po prvním hudebním pásmu žáků ZUŠ Sřelice se v sále dostávají ke slovu autoři budovy, Petr Všecka a Robert Václavík. Popisují technickou a akustickou propracovanost sálu, zapáleně mluví i o materiálu, kterého je prostor plný: o dubovém dřevě a o těžkostech se sháněním jeho dodavatelů, o precizním řemeslném zpracování ohýbané lavice lemující část sálu. U technické místnosti vedle sálu se zatím tvoří fronta na prezentaci Atelieru Partero, jejich 3D brýle a virtuální procházku zahradou.

A postupně hostů ubývá. Atmosféra se stává komornější. Venku i vevnitř se tvoří malé hloučky, lidé si povídají a sálem zní živá hudba nadaných sólistů základní umělecké školy. Když začne malý pozounista Antonín Loup hrát Hallelujah od Leonarda Cohena, poprvé za večer veškerý šum dojatě ztichne. Do vzniklého klidu pak dokonale zapadnou i jazzové standardy v podání absolventů Zamazalových. Pak i ty dozní, poslední hosté odcházejí a dveře se se spokojeným vydechnutím zavírají.

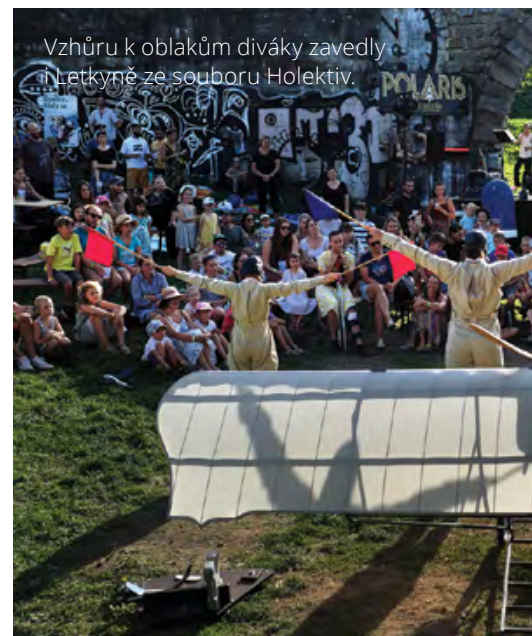
Adéla Rujal



Vesmírná kapela Polaris nemíří nikam blíž, než do vesmíru.



Program vyvrcholil improvizálním představením Divadla Husa na provázku s názvem Změna programu vyhrazena.



Vzhůru k oblakům diváky zavedly letkyně ze souboru HOLEKTIV.

Husa na dálnici v oblacích

První sobotu po začátku školního roku patří už tradičně 2. most Huse na dálnici. Krásné, stále ještě letní počasí, nabitý program i skvělé publikum, to jsou základní ingredience pro tento oblíbený rodinný festival. Přinášíme pár momentek z letošního letu a už se těšíme na příští ročník.



Do alchymie barev mohly nejen děti nahlédnout s Veronikou Vlkovou.



S Brno tiskně si návštěvníci mohli na tričko vytisknout třeba i vlastní zlatou husu.



Divadlo VOSTO5 ve své talkshow Kupé na dálnici vyzpovídalo výtvarnici Vendulu Chalánkovou (na fotografii) a zoologa Romana Zajíčka.

Letní noc u Tří bříz 2023



Už delší dobu jsme si pohrávali s myšlenkou oprášit slávu vyhlášené Letní noci, známé též jako Myslivecký karneval, a vrátit ji zpět ke Třem břízám. Věhlas této akce v minulosti daleko překračoval hranice naší obce, znali ji a vzpomínají na ni i lidé z širokého okolí.

Náš nápad měl mnoho nadšených podporovatelů, zároveň se ale ozývaly i hlasy vyjadřující obavy a nedůvěru. Nenechali jsme se odradit a se směsicí radosti, nadšení, ale i obav a respektu se pustili do jeho realizace.

Samotná příprava odstartovala již na jaře brigádami na úpravě místa činu, areálu u Tří bříz, který díky nim výrazně prokoukl. Zrezivělý přístřešek pro kapelu dostal nový kabát a střechu, zábradlí zářivý nátěr a taneční parket výživné betonové injekce. Odstraněny byly náletové křoviny a byla upravena zeleň, zmizely odpadky. Nutná byla i oprava osvětlení, na kterém se zub času také podepsal.

Koordinace všech prací při přípravách a organizaci akce se ujal Viktor Bečka, jenž vytvořil seznam nezbytných

činností, které je třeba před, při i po akci provést. Je to opravdu dlouhé čtení a každý, kdo podobnou akci někdy pořádal, o tom ví své...

Dlouhý by byl i seznam všech, kteří přiložili ruku k dílu a v některé fázi, mnohdy i ve všech, pomáhali – při přípravě, průběhu i následném úklidu. Házenkáři, stárci, hoši ze sběrného dvora, část zastupitelů v čele se starostou a místostarostou, myslivci, zahrádkáři, požárníci, brigádníci, dobrovolníci i naši skvělí senioři – ti všichni svým dílem přispěli ke zdárnému průběhu akce. Všem za jejich pomoc znovu moc děkujeme. Dík patří i Jirkovi Soukupovi a jeho Mirce, kteří kromě vlastní práce poskytli ostatním brigádníkům občerstvení.

A jak se to celé povedlo? Zeptejte se těch, kteří tam byli, a podívejte se na fotky, jež vám atmosféru letního večera 22. 7. přiblíží.

Nezbývá než konstatovat, že Letní noc u Tří bříz je zpět, a v plné parádě. A mimochodem – ta letošní byla fakt skvělá!!!

KUK



Všechna foto: Petr Dubjak





U Třech/Tří bříz



Fotografie z r. 1940.-můj otec který byl tehdy nájemcem honitby a postavil s myslivci první mysliveckou chatu- nšeře v prave - z rozdělých šates na koupališti v Šelši. Byla zničena při bombardování Brna v roce 1945.

Po velmi povedené Letní noci jsem začal pátrat po nejranějších vzpomínkách, případně starých fotografiích populární trojice stromů. V domácím albu jsem našel fotku ze svého dětství, jak sedím v útrobách trojkmenu, ale takovou má doma snad každý ostopovický vrstevník. Poprosil jsem proto pana Václava Dudu, fenomenálního pamětníka, o vyprávění vzpomínek na toto místo.

Velmi mě překvapil například informací o dvou následných podobách a polohách myslivecké chaty. Ale hlavně ve svém obsáhlém archívu vyhledal fotografii svého otce u třech bříz. Je to asi nejstarší záběr těchto stromů, který máme.

„Těžko říct, kdy byly zasazeny, jsou pořád stejné, od mého raného dětství doposud.“

Petr Dubjak / Václav Duda

Tři sestry

autor Tony Spurlin,
v Ostopovicích 8. října 2022

SCÉNÁŘ MEZIČASOVÉHO FANTASY
HORORU inspirovaný ostopovickými
Třemi břízami



Exteriér:

Svatá říše římská – vesnická ulice – noc

Údobí:

Před XXXX lety

Počáteční děj:

Vesničané křičí, na tři sestry vlečené a postrkované na náves dopadají hroudy bahna. Uvazují je k velkému kůlu. Vesničané na ně pokřikují posměšky a urážky. Někdo přináší pochodeň. Dav na návsi křičí: „Kacířky!“ Pod třemi sestrami uvázanými u kůlu je podpálena hranice. Do kůlu udeří blesk.

Titulková scéna:

Na pozadí se dávný čas zrychleně posouvá do přítomnosti a na místě upálení tří sester vyrůstají tři stromy.

Záběr kamery:

Na plně vzrostlé stromy tří sester...
pokračování na: www.pdsign.net/3s.html

Tony Spurlin žije od roku 2020 v Ostopovicích, pochází ze státu Kalifornie a v nedávné době úspěšně obhájil bakalářský titul v oboru komunikační vědy s vedlejší specializací digitální média a marketing na kalifornské státní univerzitě v Bakersfieldu. A to i vypracováním tohoto scénáře.

„Tři břízy miluju, říkám jim Tři sestry, protože mě inspirovaly k ději o muži, který objeví zlého ducha, který byl vypuštěn, když vesnice pokácela jeden ze tří sesterských stromů. Což ho nutí rozluštit záhadu zakletí a zachránit tak vesnici, své přátele a nově nalezenou lásku.“

Petr Dubjak / Tony Spurlin / Filip Klausner (překlad)

Nový školní rok

Příchod nového školního roku může ohlašovat mnoho věcí a situací – ptáci na drátech, rušno v areálu školy, obchodní domy plné rodičů s dětmi, plné dálnice vracějících se rekreatantů z dovolených a jiné. Příchod nového školního roku vždy navazuje na letní měsíce, kdy naše škola nespí. V průběhu července funguje provoz školky. Provozní zaměstnanci prochází každý kousek budovy, čistí a uklízí. V polovině prázdnin proběhla brigáda s rodiči a dětmi. Navázala tak na jeden z letošních tří příměstských táborů. Zároveň probíhala práce pedagogů, kteří již chystali materiály pro další rok, vznikl nový Zápisník žáka.

Část takzvaného přípravného týdne jsme již tradičně strávili mimo naši školu. Sjeli jsme se do centra ekologických aktivit Sluňákov u Olomouce. Na tomto velmi inspirativním místě (v mnohém je podobné naší škole) jsme společně pracovali dva dny. Na programu bylo směřování školy, profesní rozvoj zaměstnanců, plánování školního roku, měsíční témata a propojení práce pedagogů s dětmi i žáky naší školky a školy. Akce se účastnili i naši provozní zaměstnanci. Ve škole pracuje od září přes 30 lidí, kteří jsou placeni i z různých projektů. Je důležité, aby chod celé organizace byl propojený, a toto setkání tomu určitě pomohlo.

Dne 4. září jsme se již tradičně setkali před vstupem do školy. 73 dětí ve školce, 104 žáků ve škole a 1 žák na dálku ze zahraničí. Vše je před námi. V uvítacím proslovu pana starosty i ředitele školy byly zdůrazněny novinky, které se chystají. V průběhu jara 2024 by měla začít velká změna pro školu, ale i pro celé Ostopovice. Druhá etapa výstavby školy. Co vše to bude znamenat, se určitě včas dozvíme.

Pro celou školu to bude rok velké výzvy. I proto jsme si dali důležitý cíl – jasná a včasná informovanost nejen žáků, ale i rodičů. Věříme, že díky komunikaci zvládneme změny společně. V průběhu dalších měsíců pro vás ve spolupráci s vedením obce chystáme schůzky, kde budeme novinky prezentovat. Před začátkem výstavby proběhne setkání všech zájemců, bývalých zaměstnanců a žáků, abychom se společně mohli ohlédnout a zavzpomínat, co vše jsme ve starých budovách školy společně prožili. O to více budeme zapojovat výuku o Našich Ostopovicích. O místě, kde žijeme a chceme žít i nadále, o místě, které se mění a my s ním.

Naše škola se oficiálně stala fakultní školou. Jedná se o úzkou spolupráci s pedagogickou fakultou: příprava studentů, výuka našich pedagogů na fakultě. Je to pro





nás důležité – škola musí být otevřený prostor, kde se mají lidé potkávat a vzájemně se učit a podporovat. Je to silný zážitek, když do třídy vstoupí budoucí paní učitelka, která ještě před deseti lety byla žákyní naší školy.

Pro žáky i rodiče jsme připravili novinku ve formě žákovských Zapisníků. Tento dokument se stane deníčkem, kronikou každého. Součástí jsou i plány učení – všichni tak vědí dopředu, jaká témata i učivo nás v průběhu roku čekají.

Přeji všem dětem, žákům i rodičům a zaměstnancům školy úspěšný školní rok. Škola nás nemusí vždy bavit, nemusíme se vždy těšit. Přesto je důležité, aby naše společná práce byla smysluplná pro každého tak, jak to potřebuje.

Petr Juráček





Naši prvňáci na adaptačním týdnu



Osportovice

Nebojte, nejedná se o překlep v názvu naší obce. Rádi si hrajeme s názvem i logem naší školy a při jedné z těchto her v loňském roce vzniklo označení našeho příměstského tábora. Sportující děti hledaly prostřednictvím různorodého pohybu bájně městečko a našly ho každé samy v sobě. Tím vznikl název příměstského tábora, který jsme uspořádali i během letošních prázdnin. Na začátku srpna se přes 60 dětí a 8 dospělých setkávalo od pondělí do pátku. Byl to opět týden plný pohybu a sportu. Tábora se účastnily děti z třídy Žabky, tedy posledního školkového ročníku, a žáci od první až do páté třídy. Letos k nám sportovci přijížděli i z okolních obcí a škol a nově také členové Orla z Bosonoh.

V pořadí třetí ročník našich „Osportovic“ nás zavedl do vesmírného putování. Ústředním tématem byla Cesta časem, kterou řídili naši dva hlavní vedoucí, pan Doktor a pan Profesor. Děti si vyzkoušely sporty starověké v okolí Hitlerovy dálnice – jízdu na koni, překonávání přírodních i umělých překážek, pohyb v podzemí. Velmi vznešeným dnem byly antické olympické hry, které poctily svojí návštěvou čtyři bohyně až z bájněho Olympu. V ostatních dnech jsme si vyzkoušeli jízdu na kole a koloběžkách, lezli jsme v korunách stromů a zahráli si nespočet her, které v nás povzbuzovaly sportovního ducha. Děti se nezalek-



ly ani nepřívětivého počasí a s velkým zájmem sportovaly i mezi provazy deště a v zimě. Dokonce jeden den, uprostřed léta, jsme zahájili letošní topnou sezónu ve staré budově školy.

Velké díky patří všem organizátorům a všem, kteří nás podporovali.

A za rok? Škola by se měla přestavovat a s ní i naše táborové zázemí. Jak jsme si ale letos potvrdili – nejsme z cukru! Pokud to bude alespoň trochu možné, OSPOR-TOVICE 2024 budou! A my se těšíme.

Za trenéry celé galaxie profesor Miroslav Loup

Knock Knock a Pipi Dlouhá Punčocha

Nejen o sportovním příměstském táboře to ve škole žilo. Během prázdnin se uskutečnily také dva žonglérské příměstské tábory vedené žongléry a pedagogy z žonglérské skupiny Knock Knock. Týdenním dobrodružstvím provázela Pipi Dlouhá Punčocha. Pipi sice neumí nábosilku, zato umí dělat pořádnou legraci! O tom jsme se všichni přesvědčili. Na konci každého týdne plného žonglování, dobrodružství a hlavně smíchu vypukla velká žonglérská galashow, kde všichni žongléři předvedli své umění.

Velké díky patří nejen vedoucím, malým i velkým žonglérům, personálu školy, ale i rodičům za obrovskou podporu!

Za tým Knock Knock Pavla Vladyková





Chci zažít výlet do Prahy. Těším se na výlety. Očekávám, že tento školní rok bude zábavný.

Chci zažít se školou výlet do zahraničí. Těším se na výlet do Prahy. Můj cíl je spát na adaptáku.

Chci pracovat na výzkumu žáby a sklípkanu.

Chci zažít výlet do Havlíčkova Brodu. Těším se, jak se budeme v ČSe učit názvy hor. Můj cíl je dělat referát o jednom vzácném minerálu a o cukrárně v Havlíčkově Brodu.

Chci zažít výlety s přespáním v okolí přírody. Očekávám výlety do centra. Chci zažít výlet do muzea a na známé památky. Můj cíl je naučit se něco o historii a starých králich a královnách. Těším se na adapták a do města.

Chci zažít hodně výletů a dobré rozloučení se se školou. Moc se těším na adapták.

Chtěla bych zažít výuku se suchým ledem. Očekávám, že tento školní rok budeme mít pohybovky. Chci zažít výlet do Prahy.

Chci jet do Prahy. Chtěla bych zažít výuku se suchým ledem. Těším se na zábavu v hudebce (hraní na nástroj, harmoniku). Potřebuji podporu od školy a od rodičů, spolužáků a spolužaček. Můj cíl je zvládnout ročníkovou práci, přijímačky a ukončit dobře školní rok. Obávám se přijímaček, ročníkové práce a testů.

Chtěla bych zažít přespávačku ve škole. Těším se do Prahy.

Můj cíl je dostat se na gymnázium a splnit přijímačky. Mám obavu, že nezvládnou ročníkovou práci. Těším se na adapták, cyklovýlet, výlet do Prahy, na pozorování přístavby školy a diskusi s architekty.

Očekávám, že tento rok bude těžký. Těším se, až budeme moct napsat sprejem vzkaz staré budově.

Očekávání, přání a cíle našich pátáků

Jak to vidím já?

Jako žák pátého ročníku a člen žákovské redakční rady základní školy v Ostopovicích věřím, že se všech 19 žáků pátého ročníku s touto školou dobře rozloučí. Přál bych si, abychom si tento, pro většinu třídy 8. rok, na naší škole prožili jako ze všech nejlepší a plný radosti i zábavy. Bylo by dobré a taky by nikomu neuškodilo, aby to bavilo a taky se líbilo učitelům a jiným pedagogům. V tomto školním roce očekáváme více pobytu v přírodě a okolí Ostopovic nebo jihu Brna. Protože jsme poslední pátá třída, co zažívá starou budovu, tak si říkám, že by bylo vhodné, abychom se více zajímali o historii naší školy, ale hlavně staré budovy.

Takže bychom rozhodně měli trávit více času i ve staré budově, dokud to bude možné. V naší třídě celkem často kolují dohady o tom, kdo bude mít jakou službu.

Těším se na to, jaká bude domluva o zapojení se do péče o našeho bratra z Ugandy, ta bude asi hodně intenzivní. Davis je kluk, který žije v Ugandě. Byl hodně chudý, neměl ani na školu. Naše škola si ho vzala pod svá křídla před šesti lety a od té doby chodí do školy a pravidelně se učí jako my.

Antonín Loup

Žáci 5. ročníku



Vítáme vás ve školce

Školka se po několika týdnech příprav opět otevřela. Přivítali jsme mezi sebe nové děti ve třídě Myšek a Ježků, Žabky se mohou pochlubit „velkými“ předškoláky. Pro všechny děti i rodiče je to velká změna. Jak nejlépe zvládnout nástup do školky?

1. Mluvte s dítětem o tom, co se ve školce dělá a jaké to tam je. Důležité je, aby se do školky těšilo. Nikdy školkou nevyhrožujte.
2. Zvykejte dítě na odloučení. S jistotou řekněte, že odcházíte, ale ujistěte dítě, že se vrátíte, aby se na vás mohlo spolehnout.
3. Ved'te dítě k samostatnosti v hygieně, oblékání a jídle. Samostatnost posiluje sebedůvěru.
4. Rozloučení by se nemělo příliš protahovat. Buďte přívětiví, ale rozhodní. Neodcházejte ani narychlo nebo tajně.
5. Dejte dítěti něco důvěrně známého, oblíbeného plyšáka.
6. Plňte své sliby. Když řeknete, že přijdete po obědě, a svůj slib nesplníte, dítě se cítí podvedené.
7. Pokud máte strach z odloučení od dítěte a nejste si jisti, že dítě do školky skutečně dát chcete, měli byste přehodnotit nástup dítěte do školky. Zbavit se své úzkosti znamená zbavit také dítě úzkosti.

Kolektiv učitelů MŠ Ostopovice

Září znamená pro všechny děti po prázdninách především opětovný návyk na denní režim, seznámení s prostředím třídy, pravidly, ostatními dětmi i paními učitelkami. Těchto pár dobrých rad může velmi významně ulehčit vám i vašemu dítěti nástup do školky. A na co se mohou děti těšit? Na divadla, Hračkový den, Narozeninový den a další akce. Opět zahajujeme celoroční projekt, tentokrát na téma Zelený ostrov. Příběh ostrova začíná výbuchem sopky, který ho celý zničil. S dětmi budeme sledovat postupný návrat života na ostrov ve všech jeho podobách.

Přejeme dětem v tomto školním roce mnoho úsměvů a příjemných zážitků ve školce a rodičům jistotu, že s dětmi pracují zodpovědné paní učitelky, na které se mohou s důvěrou obrátit.



Všechna foto: archiv MŠ a ZŠ Ostopovice

Autobiografické materiály jako pramen

Historici často sledují politiku států, vojenská tažení, technické pokroky, sociální hnutí, revoluce, změny v průmyslu, ekonomice atd. – zkoumají tedy to, čemu se někdy říká „velká historie“. Nejpozději počátkem 70. let 20. století se však část historické obce začala zajímat i o osudy obyčejných lidí v jejich lokálním prostředí. Historici, ale i etnologové či sociologové se začali ptát: Jak se obyčejní lidé vypořádávali s událostmi „velkých dějin“? K tomu se přidružily další otázky: Jak obyčejní lidé žili svou každodennost v minulosti a jak ji žijí právě teď, jak pracovali/pracují, trávili/tráví svůj volný čas, jak se chovali/chovají v rámci rodin, v rámci svých lokálních komunit...? Aby mohli tyto otázky zodpovědět, museli badatelé a badatelky začít využívat nové prameny, a tak se obrátili k tzv. (auto) biografickým pramenům.

Autobiografické prameny existují samozřejmě mnohem déle než od 70. let 20. století. Z dřívějších staletí máme k dispozici paměti nebo deníky mnoha politiků, vládců, významných vědců, umělců, průmyslníků, vůdců revolucí... Paměti těchto „prominentů“ vědci také využívali i dříve. Vzpomínky, paměti, deníky obyčejných lidí se však do jejich hledáčku dostaly ve větším rozsahu opravdu až v poslední čtvrtině 20. století. V 80. letech se zformovala odnož historie – tzv. dějiny všedního dne (dějiny každodennosti). Zde badatelé a badatelky začali řešit problémy religiozity, dějin dětství, dospívání, rodiny, ale i stárí a smrti, zabývali se problematikou výchovy, objevila se témata spojená s životem žen, které stály do této doby v historiografii v pozadí, zkoumaly se tzv. dějiny mentalit. Využívání autobiografických pramenů se neslo na vlně „dávání hlasu těm, kteří ho doposud neměli“. Tedy těm,



Sedlářská dílna. Důležitou součástí životního příběhu bývají i vzpomínky na práci a dobu strávenou v zaměstnání.



Školní třída rok 1933/1934. Častými vzpomínkami z dětství jsou vzpomínky na školní léta.



Masopust – vzpomínat lze i na sváteční chvíle v životě člověka či kolektivu, v němž žije. Ty bývají také často zachyceny fotograficky.

kterých si (historická) věda doposud nevšímala, kteří doposud zůstávali „němí“. Do centra pozornosti se tak dostali dělníci, vesnické obyvatelstvo, ženy, příslušníci menšin, skupin, které byly opomíjeny či proskribovány, byly neprivilegované. Tento velký demokratizační náboj v některých ohledech přetrval dodnes. Sběr autobiografických svědectví byl umožněn i technickým pokrokem, a to rozvojem nahrávací techniky, která pomáhala zaznamenávat rozhovory.

Autobiografické prameny mohou být totiž velmi různorodé – již jsem zmínila sepsané paměti, autobiografie líčící celý život autora/autorky, deníky. Do autobiografických pramenů však lze zařadit i osobní korespondenci, sepsané vzpomínky pouze na určité téma (např. na období 2. světové války, na dětství), ale také velké rodinné kroniky, v nichž autor či autorka shrne všechny dostupné informace o sobě a svých předcích, příbuzných. Mohou to být ale i krátké poznámky k rodinným fotografiím v rodinných fotoalbech, osobní komentáře k výstřižkům z novin atd. Autobiografické materiály mohou mít i formu nahraného rozhovoru – ať již je biografický, mapující celý život člověka, nebo se jedná o rozhovor zaměřený na určité specifické téma.

Vědci a vědkyně, kteří tyto prameny studují, nejsou hledači pikantností v osobních materiálech jiných lidí.

Jejich zájmem je snaha porozumět jednání a komunikaci lidí, jejich osobním zkušenostem, subjektivním pocitům, tomu, jak dávají smysl svému životu, světu kolem sebe. Kromě toho jsou v některých případech osobní svědectví jediným pramenem, který pro výzkum určitých témat máme – některá témata se jednoduše v dřívějších desetiletích či staletích nezdála důležitá, zajímavá, a tak se informace o nich neuchovávaly, některá byla tabu, a tak informace o nich v oficiálních pramenech zachovány být ani nesměly.

Jak se můžeme k autobiografickým pramenům jako vědci dostat? Mohou vznikat bez našeho přispění. Pakliže se jedná o písemné prameny, souvisí jejich objevení samozřejmě s rostoucí gramotností obyvatelstva – pouze gramotný člověk může zanechat osobní písemné svědectví. Existuje zde i souvislost s tím, jak si i obyčejní lidé postupně začali uvědomovat svou individualitu, svůj vlastní osud. Autobiografie se stává fenoménem známým mezi nižšími vrstvami společnosti až v 19. století.

Autobiografické prameny však mohou vznikat až na popud vědců. Tak se tomu děje velmi často právě od 70. let 20. století, kdy jsou nejrůznějšími institucemi vyhlášovány akce ke sbírání autobiografických svědectví, nahrávány rozhovory s určitými skupinami osob, tedy využívá se metody oral history. Výzvy k zasílání



1. máj – do každodenního života lidí zasahovaly a zasahují i politické události.



Ochotnické divadlo v Šelši.

vzpomínek v některých evropských zemích (Rakousko, Německo, Polsko, skandinávské země) přinesly tisíce vzpomínek na nejrůznější témata. Stejně tak i projekty zabývající se nahráváním interview archivují stovky a tisíce interview. Zmínit lze v této souvislosti projekt zašitý v 90. letech 20. století Stevenem Spielbergem – ten čítá v současnosti několik desítek tisíc svědectví přeživších holokaustu z celého světa.

V České republice první sbírka autobiografických vzpomínek vznikla na konci 40. a na začátku 50. let 20. století, kdy pražský archivář Jan Klepl začal sbírat vzpomínky na zavádění nových technologií a technické objevy, mapoval život inženýrů, ale i mistrů a dělníků, včetně řemeslníků, jejichž řemesla postupně zanikala. Vznikla tak edice Hrdinové všedních dnů vydaná na počátku 50. let 20. století. Během období socialismu se sbíraly především vzpomínky na zakládání KSČ, dělnické hnutí, odboj během 2. světové války a partyzánské hnutí. Po roce 1989 pak dostávali hlas naopak ti „němí“ a umlčovaní během období socialismu. Posléze se přešlo ke zkoumání každodennosti ve 20. století, dnes se pomocí rozhovorů či vzpomínek zkoumá již i období postsocialistické transformace... Tento časový posun je samozřejmě dán i tím, že pamětníci s postupujícími roky odcházejí. Pokud se ještě v 90. letech 20. století mohly vést rozhovory s lidmi narozenými v 10. či 20. letech

20. století, dnes, po třiceti letech, můžeme „dosáhnout“ maximálně k pamětníkům narozeným ve 30. či 40. letech. V tomto směru mají výhodu písemně zaznamenané vzpomínky, autobiografie, neboť ty mohou být v rodinách uchovávány i několik desetiletí. I zde je ale nárůst „mladších“ pramenů, tedy pramenů vznikajících v současnosti, jasně patrný.

Při využívání autobiografických pramenů musíme mít na paměti ještě jednu věc. Jsou to prameny subjektivní povahy. A právě z tohoto důvodu byly dlouho přehlíženy. Co to znamená? Tyto prameny nelíčí (nebo nemusí líčit) objektivní fakta. To, co je v nich přístupné, je specifická „biografická skutečnost“, tedy skutečnost, kterou představuje vypravěč/pisatel ve svém životním příběhu. Lidé vyprávějí/píší o svém životě, o tom, co prožili, z dnešního úhlu pohledu – na minulost tedy nahlíží zpětně, korigují ji z pohledu dneška. Pisatelé/vypravěči vybírají jen určité věci – vzpomínky jsou tedy vždy selektivní. Výběrovost je dána již vztažením vzpomínek k vlastnímu já. Ale vybírat mohou i proto, že chtějí zapomenout na negativní zážitky, chtějí se prezentovat určitým způsobem, chtějí zamlčet věci, které jim jsou nepříjemné, nebo chtějí naopak zdůraznit věci, které vidí jako důležité, ty z jejich pohledu nedůležité vynechají. Kromě toho lidé jednoduše zapomínají, tzn. fungování lidské paměti vzpomínání zásadním způsobem ovlivňuje. Paměť jednotlivce se pro-

líná s pamětí kolektivu, podléhá i vlivu politiky paměti. Lidé ve svých životních vzpomínkách, příbězích vytvářejí určité obrazy o sobě samých i o době, v níž žili. Na obsah vzpomínek mohou mít vliv i další lidé – ti, pro které jsou písemné vzpomínky sepsány, ti, kteří se v rozhovoru ptají. Jinak bude pamětník vyprávět rodinnému příslušníkově, respektive psát pro něj, jinak vyprávět badateli/badatelce, respektive psát s ohledem na badatele/badatelku, kterého/ktou nezná. Vyprávění/psaní ovlivňuje i snaha vytvořit „dobrý příběh“ z formálního hlediska.

Jak je vidět, faktorů, které způsobují „subjektivitu“ autobiografických materiálů, je velké množství. K tomu přistupují ještě ti, kteří příběhy čtou/poslouchají – i ti je vidí každý svým způsobem, i oni jsou subjektivní... Abych ukázala, jak se s autobiografickými prameny dá pracovat v praxi, použiji jednu ukádku.

Nechala jsem se vést tématem „Ostopovice“ a zapátrala ve sbírkách detašovaného pracoviště Etnologického

ústavu Akademie věd České republiky v Brně, které shromažďuje autobiografické prameny písemné i ve formě rozhovorů již několik desetiletí. Autobiografické prameny ve sbírkách tohoto ústavu jsou také postupně zpracovávány a zpřístupňovány široké veřejnosti. V posledních deseti letech vyšly tři knihy vzpomínek a rozhovorů, na jejichž vydání jsem se podílela a které byly vydány ve spolupráci s Archivem města Brna. Ve dvou případech se jednalo o vzpomínky brněnských obyvatel německého původu na život v Brně v první polovině 20. století, v jednom případě o vzpomínky českých obyvatel Brna na život v tomto velkoměstě v totéž období. Když jsem pátrala v těchto knihách po zmínkách o Ostopovicích, našla jsem pouze jednu. Pro brněnské Němce Ostopovice nebyly „zajímavé“ – byla to čistě česká vesnice. Ani ve vzpomínkových materiálech brněnských Čechů uložených v Etnologickém ústavu bohužel na Ostopovice nikdo nevzpomíná. **Chybí nám ve sbírkách vzpomínky pamětníků z Ostopovic – možná je to pro obyvatele Ostopovic výzva?**



Kroužek mladých přátel přírody.

Do našeho každodenního života a našich vzpomínek však patří i méně okázalé události – v rodinných fotoalbech lze nalézt momentky, které dokumentují právě tuto sféru života.



Kurt Janda po získání titulu inženýra (1939)

převzato z: Nosková, Jana (ed.): „Proč to vyprávím?“ První polovina 20. století v písemných vzpomínkách německých obyvatel Brna. Brno 2016, s. 158.

Ale nyní zpět k avizované vzpomínce na Ostopovice. Pochází z autobiografie Kurta Jandy, který se narodil v roce 1913 v Kunovicích na jižní Moravě do německojazyčné rodiny. V jedenácti letech se dostal do Brna, kde navštěvoval německou Zemskou vyšší reálku, po maturitě vystudoval stavební inženýrství na Německé vysoké škole technické v Brně. V roce 1939 získal titul Ing. a jako inženýr nastoupil na pozici stavbyvedoucího na stavbě dálnice Vratislav–Vídeň, kde pracoval do roku 1940. Další místa jeho působení jako stavbyvedoucího, než byl v roce 1943 povolán do německé armády, byla ve Šlesvicku-Holštýnsku, u Salcburku, v Drážďanech či při stavbě železnice a bunkrů v severním Norsku a Finsku. Na Ostopovice, respektive na stavbu dálnice Vratislav–Vídeň, vzpomíná takto:

Po svém „Ing.“ jsem chtěl strávit dovolenou v milovaných Alpách. Než k ní ale došlo, dostal jsem domů telegram. Měl jsem se představit u jedné německé stavební firmy. Ta měla za úkol postavit jeden úsek (kupodivu) hotově naplánovaného dálničního koridoru Vratislav (Breslau)–Vídeň. Dopadlo to dobře, domů jsem se vrátil s pracovní smlouvou. Táta mi na to řekl: „Ty klacku, vždyť ty máš větší plat než já.“ Byl lesním ředitelem u knížat Lichtenštejnů a vedle platu samozřejmě dostával spoustu deputátů.

Už v srpnu 1939 jsem byl zpátky v Brně a tentokrát jsem bydlel na Křížové (Kreuzgasse) poblíž Mendlova náměstí. Přidělili mi místo stavbyvedoucího na třetím úseku zemních prací. Ten ležel mezi Ostopovicemi a Želešicemi

(Schöllschitz). K ubytování velkého množství českých dělníků byl zřízen „vzorný obytný tábor“ s velkou jídelnou a kuchyní a několika kanceláři. Pracovalo se ve dvou směnách. Při těžké práci si skupiny mladých lidí často zpívaly. Byli spokojeni. (...)

Co jiného se událo do konce války, to mi už v paměti nezůstalo. Se svým povoláním stavbyvedoucího na stavbě dálnice jsem byl spokojený. Každé ráno jsem jezdil do Ostopovic a pozdě večer se vracel domů. Někdy až v noci, protože se musela kontrolovat i noční směna. S dělníky nebyly žádné problémy. A v sobotu odpoledne a v neděli bylo na programu rande s mojí přítelkyní.

Poznámka: Jednoho ze svých dělníků jsem později znovu potkal v severním Norsku. Byl jsem tam ve službě jako stavbyvedoucí. Jednoho dne jsem dostal přidělenou čtu českých dělníků. Přijeli autobusem. Přijel jsem jim naproti a pozdravil jsem je česky. Vtom jeden ze zadu vykřikl: „Pane inženýre, já vás znám!“ „Odkud?“ – „Z Ostopovic!“ Moc dobře jsem s nimi vycházel.

(...) Stavba dálnice pokračovala až do zimy. Potom se však zastavila kvůli příválům sněhu. Od své stavební firmy jsem dostal za úkol zpracovávat statické výpočty pro zbrojovky v Německu. Po skončení zimy byla na příkaz z Berlína stavba mnoha dálnic zastavena. Dotklo se to i průběžné dálnice Vratislav–Vídeň. Přednost měl zbrojní průmysl. A tak mě moje firma v březnu 1940 přeložila. Napřed do Kielu na obranné stavby v tamních loděnicích, potom do Eckernförde na zařízení pro stavbu ponorek.

(Nosková, Jana (ed.): „Proč to vyprávím?“ První polovina 20. století v písemných vzpomínkách německých obyvatel Brna. Brno 2016, s. 175–177.)

Mohli bychom samozřejmě na této ukázce zkoumat, zda se Kurt Janda například nemýlí v dataci, zda mohl na dané dálnici pracovat v srpnu 1939, zda stavba byla ukončena již v roce 1940, zda v Norsku pracovali čeští dělníci... To je jeden možný způsob čtení. Na ukázkou se vzpomínkou na Ostopovice se však můžeme, i když je krátká, podívat i jinak – a interpretovat v ní jiné věci.

Prolínají se zde vzpomínky na osobní život (zastoupený vztahem k otci či zmínkou o „rande s přítelkyní“) se vzpomínkami pracovními, ze kterých je cítit určitá hrdost na vykonávanou práci. Autor vyzdvihuje i to, že pro dělníky byl zřízen „vzorný obytný tábor“. Zároveň českého čtenáře překvapí hodnocení nasazení českých dělníků jako bezproblémového, autor nezmiňuje, že Češi pracující v severním Norsku byli velmi pravděpodobně totálně

nasazení – toto donucení ze svého úhlu pohledu netematizuje. Upřednostňuje zdůraznění toho, že se všemi dobře vycházel, že čeští dělníci byli „spokojení“. Toto vzájemné „porozumění“ s Čechy podtrhává i tím, že české dělníky oslovil česky – tímto jazykem v dané době mluvil plynule. Zároveň dodává: „Co jiného se událo do konce války, to mi už v paměti nezůstalo.“ Mlčí tedy například o svém nasazení na východní frontě. Vzpomínky tohoto typu lze interpretovat jako historky o ospravedlnění, které často využíváme při vyprávění o nepříjemných věcech. Musíme mít na paměti, že Kurt Janda sepsal vzpomínky až kolem roku 2000, tedy s vědomím a znalostí všeho, co se událo během 2. světové války. Na druhou stranu k zaslaným vzpomínkám přiložil i svůj „Schindlerův seznam“, jak ho sám s nadsázkou nazval. V době svého působení v Norsku měl na starosti více než 40 českých stavebních dělníků. Protože „jeho Češi“ podávali dobré pracovní výkony, dosáhnul v centrále organizace Todt v Oslu toho, že dostali teplé oblečení, filcové vysoké boty na zimu, dobré ubytování a dobrou stravu. Když byl Kurt Janda v roce 1943 povolán do německé armády, předali mu čeští dělníci děkovný dopis, který všichni podepsali a který pečlivě uchoval.

Kurt Janda okomentoval své vzpomínky několika větami, v nichž shrnul velmi trefně to, co je autobiografickým materiálům, vytvářeným velmi často s časovým

odstupem, vlastní: „*Moje stanovisko k tomu (vzpomínkám) znáte: Po tak dlouhé době se mohou vzpomínky a pravda lehce promíchat.*“ Podobně reflektoval i svůj pohled na události „velké historie“: „*Nechť je mi odpuštěno, že jsem jako dotčený vyličil některé názory možná trochu jednostranně. Ale: absolutní pravda, jak je známo, neexistuje. Je dalekosáhle závislá na místě a čase.*“

Právě tato skutečnost však činí autobiografické materiály pro badatele a badatelky nesmírně zajímavé. Jako všechny prameny musejí být samozřejmě při vědecké práci podrobeny kritice. Nehodí se jako pramen pro výzkum jakéhokoliv tématu (tak je to nakonec se všemi druhy pramenů). Nepostradatelné jsou však jako doklady názorů autorů a autorek, doklady jejich smýšlení o světě, jejich reflexe minulosti, pokud jsou vytvořeny s odstupem, nebo bezprostředního odrazu dobové skutečnosti, pokud v nich autoři a autorky reagují např. v podobě deníku na právě probíhající události. Nemůžeme s jejich pomocí dělat obecně platné závěry, ale můžeme se pokoušet porozumět jejich autorům a autorkám jako aktérům dějinného dění. Kromě toho nám často přinášejí množství informací o dějinách určité lokality nebo regionu, které bychom jinde nenašli.

Jana Nosková, Etnologický ústav AV ČR, v. v. i.,
noskova@eu.cas.cz



Inspekce technických odborníků na stavbě
dálnice Bratislava – Vídeň u Ostrovic (cca 1939).

Literatura:

Nosková, Jana – Čermáková, Jana (eds.):
„*Měla jsem moc krásné dětství.*“
Vzpomínky německých obyvatel Brna
na dětství a mládí ve 20.–40. letech
20. století. Brno 2013.

Nosková, Jana (ed.): „*Proč to vyprávím?*“
První polovina 20. století v písemných
vzpomínkách německých obyvatel Brna.
Brno 2016.

Nosková, Jana (ed.):
„*Kdybych měla dopodrobna všechno
vypsat...*“ První polovina 20. století
ve vzpomínkách českých
obyvatel Brna. Brno 2023.

Interview s Bohem

„Pojď dál,“ řekl Bůh. „Tak ty bys se mnou chtěl udělat interview?“

„Jestli máš čas,“ řekl jsem. Bůh se usmál a odpověděl:

„Můj čas je věčnost, a proto je ho dost na všechno. A na co se mě vlastně chceš zeptat?“

„Co tě na lidech nejvíc překvapuje?“

Bůh odpověděl: „To, že je nudí být dětmi, a tak pospíchají, aby dospěli, a když jsou dospělí, zase touží být dětmi. Překvapuje mě, že ztrácejí zdraví, aby vydělali peníze, a pak utrácejí peníze za to, aby si dali do pořádku své zdraví. Překvapuje mě, že se natolik strachují o budoucnost, že zapomínají na přítomnost, a tak vlastně nežijí ani pro přítomnost, ani pro budoucnost. Překvapuje mě, že žijí, jako by nikdy neměli umřít, a že umírají, jako kdyby nikdy nežili.“

Bůh mě vzal za ruce a chvíli jsme mlčeli.

Pak jsem se zeptal: „Co bys chtěl jako rodič naučit své děti?“ Bůh se usmál a odpověděl:

„Chci, aby poznaly, že nemohou nikoho donutit, aby je miloval. Mohou jen dovolit, aby je druhí milovali.

Chci, aby poznaly, že nejcennější není to, co v životě mají, ale koho mají.

Chci, aby poznaly, že není dobré porovnávat se s druhými. Každý bude souzen sám za sebe, ne proto, že je lepší nebo horší než jiní.

Chci, aby poznaly, že bohatý není ten, kdo má nejvíc, ale ten, kdo potřebuje nejméně.

Chci, aby poznaly, že trvá jen pár vteřin způsobit lidem, které milujeme, hluboká zranění, ale trvá mnoho let, než se taková zranění uzdraví.

Chci, aby se naučily odpouštět, odpouštět skutkem.

Chci, aby věděly, že jsou lidé, kteří je velmi milují, ale

kterí nevědí, jak své city vyjádřit.

Chci, aby věděly, že za peníze si mohou koupit všechno kromě štěstí.

Chci, aby poznaly, že opravdový přítel je ten, kdo o nich všechno ví, a přesto je má rád.

Chci, aby poznaly, že vždycky nestačí, aby jim odpustili druhí, ale že oni sami musejí odpouštět.“

Chvíli jsem seděl a těšil se z Boží přítomnosti. Pak jsem Bohu poděkoval, že si na mne udělal čas. Poděkoval jsem mu za všechno, co pro mne a mou rodinu dělá. A Bůh odpověděl: „Kdykoli. Jsem tu čtyřicet hodin denně. Jen se zeptej a já ti odpovím.“ Lidé zapomenou, co jste řekli. Lidé zapomenou, co jste udělali, ale nikdy nezapomenou, jak se vedle vás cítili.

Dovolím si doplnit několik vět.

Je velice těžké, ale dobré a důležité pro každého z nás rozlišit priority našeho života. Opustit loďku svých malých lidských jistot a rozeznat nadčasovost, pro věřícího člověka Boží prozřetelnost. Ať je naše vzájemné setkávání provázeno slušností a ohledem a naše stopa zanechaná v srdcích je vyryta láskou, ne záští.

A když je pro člověka situace jakkoliv radostná, těžká, nebo k neunesení a občas v radosti i v bolesti tekou slzy, čti: „Biblický Bůh je sběratelem slz, sklání se nade mnou, aby ani jedna z nich nepřišla nazmar. Počítá je a uchovává je ve své amfoře, ve svém měchu, jako nomád v poušti uchovává coby perly na dně svého koženého vaku kápičky rosy, které posbíral během noci.“

Marie Kubová

Vzpomínka a vděk

Letos, ve středu 21. června, v týdnu před svátkem patrona naší obce, svatého Jana Křtitele, byla v Ostopovické kapli sloužena mše svatá jako vzpomínka a poděkování za zemřelé členy národopisného souboru v Ostopovicích, kteří se podíleli na obnově a udržování lidových tradic. Jména byla po mši sv. čtena v kapli.

Jejich nadšení a úsilí předat vzácné dědictví budoucím pokolením má v naší obci věrné pokračovatele v obnově a udržování krojů, písní a tanců, i v muzice.

Tuto vzpomínku na 20 bývalých členů souboru, kteří již nejsou mezi námi, přišly uctít úžasné muzikantky kapele Hájek. Oblečené do tradičních krojů zahrály a zazpí-

valy několik písní, které k našemu regionu patří. Mše svatá byla obohacena jejich hudebním vystoupením.

JaRaBa, jak si říkají, jsou vlastně od svého dětství nositelkami tradic. Předávají je již několik let trpělivě dětem v souboru Háječek. A že se jim jejich činnost daří, je patrné z toho, že děti Háječku jsou zvané i na folklorní přehlídky Brněnska. Každé vystoupení Háječku ukazuje na trpělivost a preciznost Jany Kuklové, Radky Dobšíkové a Barbory Opršálové.

Všem třem výše jmenovaným patří veliký a upřímný dík.

Vlasta Pacalová

Čtyřdenní zájezd na Chodsko



Klub seniorů Ostopovice pořádal 5.–8. 9. 2023 turistic-po-poznávací zájezd do oblasti Chodska a Českého lesa.

Protože vzdálenost do cílového místa je dost velká, kolem 350 km, byla na cestě jen jedna zastávka, a to v Jindřichově Hradci. Tam jsme si prohlédli zámek, který zažil největší rozmach v době majitelů Rožmberků. Součástí zastávky byla také možnost prohlédnout si historickou část města a posilnit se na zbytek cesty. Ta vedla do obce Díly, kde stojí hotel Sádek – místo našeho ubytování.

Druhý den jsme navštívili muzeum krojů v Postřekově. Prohlídka byla i s výkladem paní provozovatelky, která nám poskytla spoustu informací, což bylo poučné s ohledem na jakési srovnání kultury našeho kraje a chodské oblasti.

Následovala cesta do Domažlic na prohlídku města, ti zdatnější si udělali výstup na věž na náměstí, bylo to 194 schodů, ale námaha stála za nádherné výhledy do okolí. Součástí zastávky byl také oběd, po něm odjezd

do muzea řemesel v Kolovči. V objektu se nachází podle provozovatelů na 60 dílen všemožných řemeslníků, obchodníků atp. Ukázka zhotovení výrobku od majitele hrnčířské dílny zajímavou prohlídku ukončila.

To ovšem nebyl konec dne, neboť po návratu na hotel se ještě nabízela asi pětikilometrová vycházka k pomníku amerických vojáků padlých v květnu 1945. Této možnosti využila valná většina účastníků.

Třetí den jsme odjeli do Horšovského Týna, prohlédli si hrad se zámek i s jeho okolím a po nezbytném posilnění jsme odjeli zpět na hotel.

Tam nás čekal pan ing. Jan Benda, bývalý ředitel Městských lesů Domažlice. Ten zajistil povolení k výjezdu autobusem na Čerchov, což je nejvyšší bod Českého lesa. Cesta byla i se zajímavým výkladem o historii kraje, o flóře i fauně. Na Čerchově je rozhledna, tu mohli zájemci navštívit a pak se občerstvit. Při cestě dolů jsme se zastavili v chatě Lesů Domažlice, kde nás očekával pan Karel Votava. Ten nám ukázal chatu, některé trofeje



a jako bonus nám při kytáře zazpíval. Bylo to krásné završení výletu.

Po návratu a večeri se dostavili pánové Jiří Císler a Vlastimil Šrankota, dva hudebníci, kteří obstarali zábavu se zpěvem i tancem.

Ráno jsme se rozloučili s majiteli hotelu, poděkovali za jejich péči, pochválili ubytování i stravu a vyrazili směr Ostopovice. Samozřejmě se zastávkami. První byla u pomníku J. S. Koziny v Hrádku u Újezda, další potom v pekárně v Bořicích kde jsme nakoupili chodské koláče.

Na prohlídku s obědem jsme zastavili ve městě Písku, známém mimo jiné nejstarším kamenným mostem

v naší zemi. Pak už následovala jen cesta domů, na dálnici bez problémů, takže jsme přijeli do Ostopovic na čas. Poděkování za to patří zejména šoferovi, panu Petru Ireinovi, který nás celou dobu bezpečně vozil a měl s námi trpělivost.

Poděkování patří celému výboru za organizaci a program zájezdu. Ten se tentokrát opravdu povedl, k čemuž určitě přispělo nádherné počasí, které nás celou dobu provázelo.

Zvláštní poděkování patří zastupitelstvu OÚ Ostopovice v čele se starostou panem Symonem. Bez jejich přízně a podpory bychom nemohli na takovýto zájezd ani pomyslet.

Rudolf Fanta

Kapela Country Virginie slaví 10 let

Své 10. narozeniny oslavila kapela Country Virginie v srpnu 2023 ve venkovním sportovním areálu sokolovny Ostopovice.

Taneční koncert obohacený o bohatou tombolu vtipně moderoval kapelník Pavel Holma z Ostopovic.

Občerstvení zajistil tým restaurace Na Šenku.



Foto: Petr Dubjak

Kulečník v Ostopovicích



30. 09. 2023 se v místní restauraci Sportšenk konal další díl pravidelných kulečnickových klání v karambolu, tentokrát Svatováclavský turnaj 2023.

Od brzkého rána se hráči postupně scházeli, aby v půl deváté mohl celý den začít reprízou finále z předchozího turnaje, a to soubojem Martina Vyplašila a Pavla Čoupka. Šťatněji byl tentokrát Martin, který si po krátké hře plné nepřesností připsal první body dne.



Foto: Petr Dubjak

Dopoledne spokojeně utíkalo, zápasy probíhaly v poklidném tempu. Sem tam i trošku nervózním či roztříděným. Náladu byla tradičně veselá a plná humoru a pomalu začínalo být jasné, kdože se bude muset spokojit s účastí v základní hrací skupině a kdo se podívá do semifinále, potažmo kdo zabouje o mety nejvyšší.

Opět se potvrdilo, že všichni zúčastnění jsou stále vyrovnanější a že opravdu v těchto krátkých soubojích dokáže porazit každý každého. Mezi vyvolené se tak nakonec zařadili Patrik Štoček a Tomáš Jeřábek, kteří se utkali jako první o postup do finále a jako druhí Martin Vyplašil s Pavlem Čoupkem.

Utkání o třetí místo mezi zklamaným Tomášem a Martinem nepřineslo žádné větší překvapení a potvrdilo, že náš „Mart’an“ rozhodně ještě nepatří do starého železa. Skóre 101:200 pro bývalého šampiona bylo toho jasným důkazem.

Ve finále si pak Pavel poradil s unaveným Pát’ou a oslavil další turnajové vítězství. 200:71.

Nutno dodat, že přestože jsme právě skončili, už teď se všichni těšíme na další díl, kterým bude tradiční vánoční turnaj. Závěrem bychom rádi poděkovali všem sponzorům, Richardovi a Nikče za příkladnou obsluhu a skvělé zázemí a všem divákům a fanouškům za podporu. Nashle na skle, nebo radši na Vánoce.

Patrik Plichta

Odkládejte **zdarma** vysloužilé elektrospotřebiče na místa zpětného odběru!



- Můžete je odevzdat **prodejci** při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je na **sběrný dvůr**
- Využijte **mobilních sběrných míst** – informujte se na obecních úřadech
- Další možnosti pro odevzdání naleznete na **www.elektrowin.cz**

Víte, že díky recyklaci elektroodpadu se do přírody nedostává velké množství nebezpečných látek, zejména freonů?
Víte, že spotřebiče nejčastěji obsahují kovy, plasty a jiné materiály (sklo či beton), které se díky recyklaci dají znovu využít?



www.elektrowin.cz



el-insta ENERGO

Na trhu
od roku
2008

Stovky
úspěšných
realizací



Fotovoltaické elektrárny **na klíč**

**Ušetřete na elektřině s vlastními
fotovoltaickými panely s akumulací!**

Nabízíme:

- bezplatnou konzultaci,
- kompletní zajištění dotace,
- připojení k distribuční síti,
- bezchybnou realizaci,
- pozáruční servis.



Hrušovany u Brna | el-insta@el-insta.cz | +420 777 748 598 | www.el-insta.cz

Ostopovický zpravodaj, č. 3/2023 | Ročník XXXII | Ostopovice 16. 10. 2023 | Vychází čtvrtletně | Vydává Obec Ostopovice se sídlem U Kaple 260/5, 664 49, Ostopovice, IČO: 00282294 | Evidenční číslo MK ČR 10257 | Redakční rada: Mgr. Jaroslav Šebánek, Mgr. Sylva Filová, Mgr. Marie Kubová, Ing. Petr Dubjak | Za obsah článků odpovídají autoři | Distribuce zdarma. Jazykové korektury: Mgr. Libuše Dobrovodská | Grafická úprava a sazba: MgA. Alžběta Hanzlová | Tisk: Tiskárna Helbich, a.s. Tištěno na recyklovaném papíře | Příští číslo vyjde v prosinci 2023 | Náklad 750 ks | Inzerce, články: zpravodaj@ostopovice.cz. Uzávěrka nadcházejícího čísla 3/2023 bude 15. 11. 2023.

Rozšířená podoba vybraných článků a fotografií bude uveřejněna jako součást elektronické verze zpravodaje na internetových stránkách obce Ostopovice.

www.ostopovice.cz

